

[Bertel Dahlgaard.]

nye Stykke 3. Jeg kan ikke tænke mig, at det skulde være i Statens Interesse, hvis Ministerierne unddrog sig den sagkyndige Behandling af en Byggesag, som Direktoratet vil komme til at repræsentere. Jeg kan næsten ikke tænke mig, at et Ministerium skulde ønske det, og hvis et Ministerium virkelig skulde ønske det, kan jeg vanskelig tænke mig andet, end at Rigsdagen, der skal bevilge Pengene, vil forlange Byggeprojektet prøvet og behandlet i Direktoratet. Jeg tror for mit Vedkommende, at denne Tilføjelse til § 5 er Udtryk for en Tankegang, Ministerierne sikkert snart vil komme bort fra, men jeg er selvfølgelig interesseret i i Udvalget at høre den nærmere Begrundelse for Ændringen, og saa vil der blive Lejlighed til at drøfte Spørgsmaalet nærmere.

Jeg vil i denne Forbindelse gerne sige i Anledning af det ærede Medlem Hr. Skjerbæks Udtalelse om, at han kunde ønske, at visse andre Bygninger til særlige Formaal blev unddraget Direktoratets Prøvelse, at denne Tankegang vil jeg meget advare imod. Det Lovforslag, der foreligger her, fratager ikke det paagældende Ministerium Adgangen til at gøre sine Synspunkter gældende, nej, det bibeholder endogsaa det paagældende Ministeriums afgørende Indflydelse, selvfølgelig under Bevillingsmyndighedernes endelige Afgørelse og Kontrol. Men der er en Ting, som det er godt at erindre paa det Omraade, det ærede Medlem her taler om, og som jeg har haft megen Anledning til gennem Tiderne at lægge Mærke til, og det er dette, at der er nu engang visse almene økonomiske Hensyn, der skal varetages ved ethvert Byggeri, og man kunde maaske endogsaa fristes til at gaa saa vidt at sige, at dette i særlig Grad gælder Bygninger med specielle Formaal, simpelt hen af den Grund, at de Personer, der rundt i de forskellige Ministerier har med disse Specialomraader at gøre, bliver let ikke blot Personer, der faar en vis særlig Indsigt, men det bliver ogsaa let Personer, der kommer i Besiddelse af en vis særlig Ensidighed, en Ensidighed, der har kostet Staten kolossale Beløb i Aarenes Løb, og det er bl. a. ogsaa denne Ensidighed, som dette Direktorat med Hensyn til saadanne Bygninger skal være Garanti imod. Jeg er ogsaa sikker paa, at Rigsdagen og de bevillende Myndigheder i høj Grad paa Grund af Erfaringer forstaaar dette og gerne vil bidrage til, at denne Prøvelse sikres.

Saa vil jeg blot endnu sige et Par Ord i Anledning af den Bemærkning, der frem-

sattes af det ærede Medlem Hr. J. Chr. Jensen om en Betænkning paa disse Omraader, der i sin Tid ikke har været omdelt i Rigsdagen. Der var maaske enkelte Medlemmer, der snarest fik det Indtryk, at det drejede sig om en Betænkning, der vedrører det specielle Omraade, vi behandler her. Det er selvfølgelig ikke Tilfældet. Betænkningen vedrørende Statens Bygningsvæsen, der blev afgivet i 1929, blev omdelt her i Rigsdagen den 7. Februar 1930. Nej, hvis en Betænkning ikke er blevet omdelt her, saa er det — og det har det ærede Medlem maaske udtrykkeligt sagt, jeg kunde ikke rigtig høre det — Betænkningen vedrørende Administrationen af Statens Bygninger. (*J. Chr. Jensen*: Det var ogsaa det, jeg sagde!). I den Anledning vil jeg saa tilføje, at denne Betænkning og denne Kommissionsbehandling havde ikke i første Linie til Formaal en ændret Lovgivning, men derimod havde den til Formaal en Klarlægelse af forskellige Forhold, der havde Interesse for Administrationen. Denne Betænkning havde derfor ogsaa til Følge i de Aar, der gik efter dens Afgivelse, forskellige Ændringer inden for Indenrigsministeriets Administration paa disse Omraader.

Jeg skal hermed anbefale Lovforslaget til fortsat velvillig Behandling.

Indenrigsministeren (*Knud Kristensen*): Jeg takker for den velvillige Modtagelse af Lovforslaget. Da jeg har forstaaet, at man ønsker Forslaget henvist til Behandling i et Udvalg, og da jeg endvidere skønner af de Bemærkninger, der er gjort, at de Oplysninger, man ønsker, bedst egner sig til Forhandling der, skal jeg ikke gøre nogen Bemærkninger til de fremsatte Udtalelser, men skal ogsaa anbefale Lovforslagets videre Gang i det høje Ting.

Hermed sluttede Forhandlingen.

Lovforslagets Overgang til anden Behandling
vedtoges uden Afstemning.

J. Chr. Jensen: Jeg tillader mig at foreslaa, at Lovforslaget henvises til et Udvalg paa 15 Medlemmer.

Uden Forhandling eller Afstemning
vedtoges dette Forslag.

Formanden: Der er ikke mere at foretage i dette Møde.